

Vastu võetud: 17. veebruaril 1920
Jõustus: 21. veebruaril 1920
Kaotas kehtivuse: 28. jaanuaril 1921
Allikas: Riigi Teataja, 1920, 26/27 (21. veebruar 1920), lk. 209

Siseministri määrus väljamaalaste Eesti vabariigist väljasaatmise kohta.

Silmas pidades riiklist toiduainete ja korterite puudust, otsustas siseminister:

- § 1. Kõik väljamaa alamad, kes peale 1. jaanuari 1915. a. maakohtadesse, mis praegu Eesti vabariigi alla kuuluvad, sisse on sõitnud, peavad ühe kuu jooksul, nende määruste väljakuulutamise päevast arvates, Eesti vabariigi piiridest lahkuma.
- § 2. Kõik § 1. nimetatud väljamaa alamad, kes ülemalnimetatud tähtaja jooksul vaba-tahtlikult maakondadest, mis praegu Eesti vabariigi alla kuuluvad, ei lahku, saade-takse Eesti vabariigi piiridest välja.
- § 3. Väljasaatmine sünnib siseministri isiklikul korraldusel, kes ühtlasi iga üksiku § 2. tähendatud väljamaalase Eesti vabariigi piiridesse jätmise ja elukoha määramise küsimuse lõpulikult otsustab.
- § 4. Selle määruse alla ei käi mitte endise Loode armee ohvitserid, ametnikud ja sõdu-rid ja ühes selle armeega sissetulnud sõjapõgenejad, kelle viibimise kohta ise-mää-rused maksvad, niisamuti tuleb ära eraldada väljamaalasi, kes peale 1. juuli 1919. a. välisministeeriumi loaga sisse tulnud.
- § 5. Väljasaadetavatele antakse kõige rohkem 2 nädalat aega oma asjade korral-damiseks.
- § 6. Väljasaadetavad saadetakse oma riiki, kuhu nad kodakondsuse põhjal alluvad.

Tallinnas, 17. veebruaril 1920. a.

Siseminister: Hellat.

Politsei peavalitsuse ülem: M. Ostrat.